

Ne - jmi - le - jší Je - ží - ši,
a - bys ja - ko Nej - vy - šší

dí - tě ne - sem ke křtu tvé - mu,
vde - chnul ži - vot zro - ze - né - mu.

Při - ja - li jsme vě - rnou zprá - vu,
že mu dáš i vě - čnou slá - vu.

2. Žádáš od nás v slovu svém / z vody, z Ducha narození, / aby člověk ve všem zlém / věděl o svém vykoupení. / Kdo se Tobě odevzdává, / ten i peklu odolává.
3. Proto k Tobě spěcháme, / přijmi dítě z našich dlaní, / Tobě je oddáváme, / dej mu svoje požehnání, / ať je tvé, jak v tomto čase, / tak i na věčnosti zase.
4. Jako pastýř sám je veď, / ať je ovcí tvého stáda, / cestou tvou ať kráčí vpřed, / pokoj tvůj si vždycky žádá. / Vinným kmenem buď té duši, / ať je révou, jak se sluší.
5. Dáváme Ti s radostí, / nám co na srdci tak leží, / dítě našich starostí / oko tvé ať stále střeží. / Co zde drží chabé ruce, / přivíni na své drahé srdce.